

Indhold:

Formandens hjørne

Side 2.

Turen til landsarkivet i København

Side 2

På jagt i kilderne!

1 del. side 3

anden del bringes senere

Kuriosum fra en kirkebog

Side 5

Datatilsynets regler inden
for Slægtsforskning

Side 6

Efterlysning

Side 7

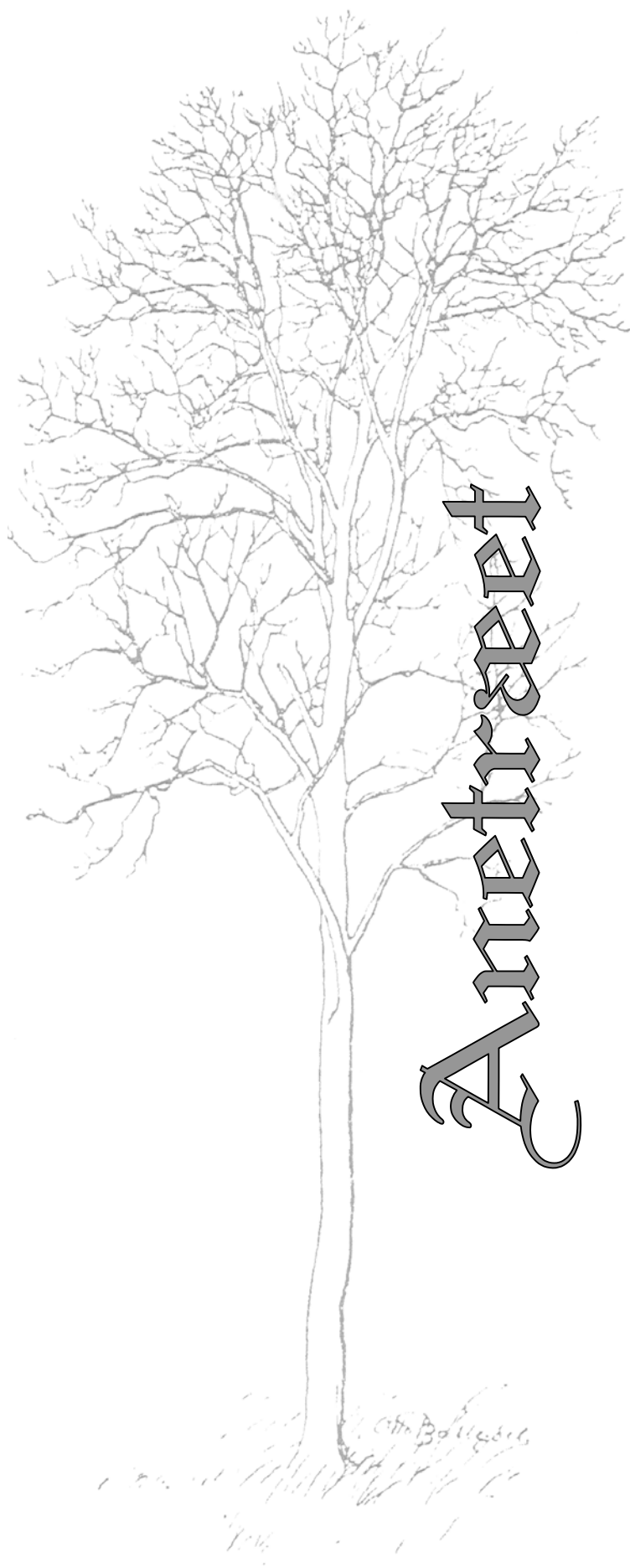
Bestyrelsen

Bagsiden

1. årgang nr.3 / november 2001

Medlemsblad for Bornholms

Slægts-og Lokalhistoriske Forening

Referat af udflugt til Landsarkivet.

En regnvåd morgenstund den 8 september kl. 0615 mødtes 46 medlemmer af foreningen ved Jan Ole's bus på havnen i Rønne for at begive sig til Landsarkivet i København. Bussens chauffør, Bent, bød velkommen og også kørte vi ombord i Villum Clausen. Foreningen havde sørget for lidt brød til morgenkaffen på vej over til Ystad. Turen til København gik godt og vi ankom til København, hvor det også regnede.

I garderoben på Landsarkivet blev vi budt velkommen af rundetårnsgruppen og Carsten Gabrielsen, som var vor rundviser, han førte os først ind i frokoststuen, hvor der stod the og kaffe på bordene til de nu morgenfriske bornholmere. Carsten Gabrielsen gav os en 20 minutters introduktion og startede så med interessante arkivalier fra Bornholm, som nok kunne få os til at spærre øjnene op; fra Christiansø var der bl.a. et tableau over fæstningens befolkning fra 1808 til 1855, strandingsprotokoller fra Svaneke og mange andre smagsprøver. Efter disse gamle protokoller fik vi en storslået rundvisning i alle de gamle arkiver og endte til sidst i det "allerhelligste" hvor vi så de tidligste pergamentdokumenter samt adelspatenter.

Så blev det tid til lidt frokost og for dem som var "sultne" på slægten var der pladser nok på læsesalen til at slægtsforske et par timer. Bussen holdt udenfor til tiden og kl. 1555 sagde vi farvel til København og trillede med bussen til Ystad, hvor der blev tid til en køretur igennem staden. Villum Clausen kom næsten ind til tiden og bilerne rullede hurtigt ud og dernæst ventede vi på at rulle ombord. Alt gik godt selvom kaptajnen ville have busserne spændt fast for evt. rulninger, så vi blev lidt forsinkede til Rønne, men kun en halv time.

Når vi har fordøjet alle indtrykkene, tror jeg at vi godt vil have en sådan tur hvert år!

F. J. Bøving

Formandens hjørne

Om turen til landsarkivet kan vi roligt sige at den var en succes. Jeg har i hver tilfælde ikke hørt om nogen, der var utilfredse med arrangementet. Jeg har medtaget nogle billeder fra turen og hvis der er andre, der har billeder fra turen til landsarkivet, som de vil dele med os andre, så vil jeg gerne modtage dem, for så vil jeg prøve at vise dem på vores hjemmeside. Der er nemlig ikke rigtig plads i dette nr. pga. af det meget stof vi har.

Vi har desværre måttet aflyse mødeaften med brd. Jensen pga. sygdom. Overfor sådanne ting er vi magtesløse og det er hvad der kan ske, når et møde aftales lang tid i forvejen. Det er meget beklageligt men vi kunne ikke sådan lige skaffe en anden foredragsholder på 8 dage.

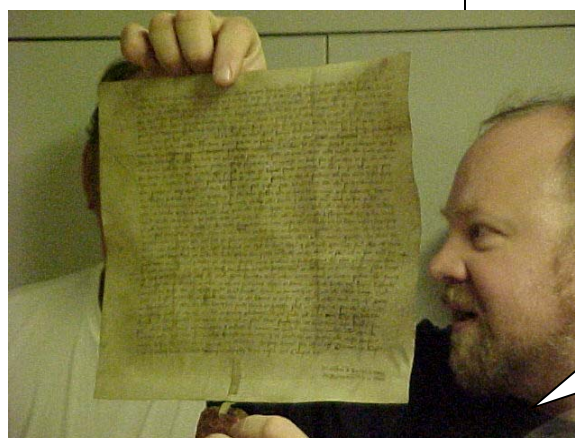
Da der har indsneget sig en mindre fejl i det udsendte program vil jeg her gøre opmærksom på dette. Studiebesøg i Hasle Lokalarkiv foregår på følgende adresse: Kirkegade 6 i Hasle og ikke som der står i programmet Søndergade 24, Hasle.

Vores hjemmeside er langt om længe blevet opdateret og flyttet til en anden adresse.

I har nu 2 muligheder hvis i vil finde den www.bornholmer.dk/genealogy eller

<http://home20.inet.tele.dk/BornholmsSlægts-ogLokalhistoriskeForening>.

Formanden

Her viser Carsten Gabrielsen en af de tidligste pergamentpapper på Landsarkivet

Hå jagt i kilderne!

Af Jesper Vang Hansen

1. del.

Artikel offentliggjort i Journalen, Nr. 5, December 1995

Slægtsforskerens mest benyttede kilder er kirkebøger, folketællinger og skifter. For at skildre en persons livsforløb må man nødvendigvis også søge i andre kildegrupper. Denne artikel handler om min tip-tip-tip-tip-tip-oldefar og om hvilke kilder jeg måtte opsøge, for at afsløre momenter af hans mærkværdige historie.

Handelsskibenes vej til Østersøens byer gik tæt forbi Bornholms kyster. Et pludseligt opstået uvejr bevirkede, at mange skibe aldrig nåede deres bestemmelsessted, men i stedet forliste på Bornholms kyster. En ulykkelig hændelse for skibenes besætning og ejer, men ofte en god forretning for dem, der ejede stranden, og for dem der bjærgede strandingsgodset. Bjærgelønnen var i begyndelsen af 1700-tallet 1/3-del af skibets og lastens værdi. Mange eksotiske varer fandt på den måde vej til bornholmernes hjem og kunne i visse tilfælde vende op og ned på folks tilværelse. Et hollandsk skibs stranding i 1744 betød f. eks. at en helt ny produktion på øen. Skibet medførte nemlig 5 engelske standure, som på den efterfølgende auktion blev købt af nogle dygtige bornholmske håndværkere, der kopierede dem. Dette blev starten på fremstillingen af de kendte bornholmerure. I 1720 strandede et andet hollandsk skib, som i samtiden uden tvivl var et større samtaleemne end strandingen i 1744. Lasten bestod nemlig af fransk cognac i kolossale mængder nok til at forsyne hver eneste voksen bornholmer med en flaske.

Nysgerrigheden for at afdække enkeltheder om denne eksotiske hændelse fik mig til at dykke ned i arkiver, som jeg tidligere ikke havde været i. Men desværre viste det sig, at der var mange kildemæssige problemer. Mange vigtige arkiver er ikke bevarede, og de der eksisterer er ikke særligt meddelssomme. En appelsag f.eks. i Landsretten spildte ikke papir på at gengive hændelses-forløbet, hvis den allerede var gengivet i herredstingsprotokolen. Søndre Herreds Tingprotokol er desværre kun bevaret fra slutningen af 1722, kun nogle måneder efter, at strandingen er retsbehandlet. Det har derfor været nødvendigt, at sammenholde brudstykker fra forskellige andre arkiver, hvilket så til gengæld medførte, at andet end strandingshistorien kom frem.

Min interessante forfader er Edvard Olufsen Sonne, f. 1667, død 1727. Han blev gårdmand på 28. selvejergård Store Loftsgård i Aaker ved at gifte sig den 6. Februar 1688 med gårdmandsenken Karen Henningsdatter Bohn, datter af H. K. Bohn, Rådmand i Rønne. Karen Bohn døde i 1708 og Edvard Sonne giftede sig anden gang i 1709 med Karen Kofoed. I 1699 blev han tillige besidder af nabogården, den 29. selvejergård.

Sporet begynder i skifteprotokollen(1) . Modsat så mange andre skifter var dette fattigt på indbo og avlsredskaber. Stervboet var bogstavelig talt ribbet for værdier og der var ingen direkte forklaringer. Til gengæld stod det klart, at den afdøde person var interessant. Henvisninger til herreds og landsretten fortalte, at manden ikke havde holdt sig tilbage for at slæbe sine modstandere i retten, hvis han mente sig uretmæssigt behandlet. Hans efterladte enke fik sin sag for, hvis hun skulle redde sig ud af en alvorlig økonomisk knibe.

Han kaldtes i skiftet for "leutnant over kavalieret ved rytteriet", altså den afdeling af militæret, som bestod af gårdmændenes heste og ryttere. En leutnant var ikke en høj rang, men tituleredes dog som "Edle" Hr. Leutnant og han var - på Bornholm - og i sin samtid ikke hvem som helst.

Arvinger var først og fremmest den salige mands "Kjæreste"(2), Karen Hansdatter Kofoed. Fra det første ægteskab skulle en datter arve, og fra det andet ægteskab var der tre sønner. Enken oplyste, at en kaptein Schor havde gjort udlæg i boet efter en landstingsdom. Imedens Sonne lå på sit yderste og hustruen Karen var borte, havde Schor fjernet ting fra stuen og køkkenet, brudt igennem vindue til herbergshuset, og fjernet mange ting uden nogen øvrighedspersons medvirken. Enken antydede altså, at der uretmæssigt var fjernet ting. F. eks. fjernedes den indmurede kobberkedel. I Bornholms Lands-

tings justitsprotokol (fol. 247) den 16. Maj 1725 kan læses, at kaptajn Ancher Anthony Schor(3) havde fået medhold i, at Sonne skyldte ham i alt 645 sld. 3 mk og 13 sk. Gælden stammede fra hans far, amtsskriver Schor, og der var udstedt pantebreve så tidligt som i 1707, 1713 og 1714. Landstinget havde givet Schor myndighed til at tage pantet i brug på Sonnes 2 gårde nr. 28 + 29 i Aaker sogn. Landstingsdommen oplyser ikke om det var en offentlig gæld til amtskriver Schor, eller om det var en privat gæld, såsom en arv, som var tilfaldet kaptajn Schors hustru. Hun var nemlig datter af pastor Herman Sode i Nylars og var således i slægt med Edvard Sonne.

Schor kunne med en vis rettighed udtage værdier af boet, men næppe uden øvrighedens registrering. Enken synes ikke at have tabt modet, hun mente derimod at Schor skyldte boet penge, fordi 4 heste, 4 køer og en stud havde været opstaldet på gården, og at hun var berettiget til betaling for at have dyrene på stald. 2 dyr var døde og enken ville ikke være ansvarlig herfor. Sagen blev henvist til "lands lov og ret" - altså til domstolen.

Til gårdens få værdier hørte "regningspenge", som Amtstuen skyldte Sonne for årene 1718, 1719 og 1721 med hver 9 rdl., samt 1723 med 3 rdl. i alt 30 rdl. Hvad disse regningspenge er for noget, ved jeg ikke, men måske er det salæret, som han modtog som leutnant ved rytteriet eller salær som sandemand(4) for både Aaker og Pedersker sogne. At være sandemand for to sogne er et særsyn på øen, men lige netop i denne periode fandtes der flere dobbeltbesættelser. I Rentekammerets dokumenter(5) findes mange breve omkring en sandemandssag fra 1707-08, hvor Amtmand Valdemar Retz havde afsat to kaptajner fra deres sandemandhverv med den begrundelse, at de ikke samtidigt kunne varetage to opgaver tilfredstillende nok. Den ene Kaptajn havde to sogne, nemlig Østermarie og Ibsker. Tre nye sandemænd blev udnævnt af amtmanden, men de fik kun lov til at varetage deres job i et år. Kaptajnerne klagede til Kongen (Rentekammeret) med argumenter om, at de mente, at de let kunne forvalte de to offentlige erhverv godt nok, og at det i de sidste år havde været kotume, at folk med militær rang havde sandemandsjobbet ved siden af deres militære opgaver, hvilket i sin tid nærmest kun bestod i at eksercere på kirkestæverne om søndagen. Dobbelt sogne var heller ikke ukendte, og der nævntes to eksempler: Edvard Sonne i Aaker og Pedersker og Christopher Olsen i Poulsker og Bodilsker. Kongen gav klagerne medhold, og amtmanden fik pålæg om at genindsætte de to kaptajner fra virkning fra april 1708. Den ene-vældige Konge foretrak loyale embedsfolk ude i lokalsam-

fundet, som ville konfirmere centraladministrationens ordre og henstillinger. Den bornholmske uvillighed til at acceptere ordrer fra København viste sig også i denne sag. I Østermarie underskrev de største gårdmænd en skrivelse om, at de ønskede lokale sandemænd, der kun forvaltede det selv samme sogn, som de var bosiddende i. En anden ordning ville være imod bornholmsk sædvane. Bornholmerne ønskede ikke at fremmede i embeder, og selv en mand fra nabosognet var for dem fremmed. Gårdmændenes initiativ lykkedes; kaptajnerne blev atter sat fra hvervet. 20 år efter fandtes der ikke flere dobbelt-sognestillinger, og alle sandemænd var bosiddende i sognet. Edvard Sonne var altså fremmed sandemand i Pedersker og blev måske af gårdmændene betragtet som systemets mand. Han beholdte de 2 sogne, i hvert fald, til 1713.

Den mest interessante oplysning bringes i slutningen af skiftet. Enken havde en bror ved navn Hans Hansen Kofoed, som den 3. marts 1727 betalte den anseelig sum på 421 rigsdaler til tolder Topp for en portion fransk brændevin(6), som var bjærget af Edvard Olufsen Sonne. Hans Hansen Kofoed havde til gengæld fået vandmøllen og de 4 huse, der lå på den 28. sg. grund. Den franske brændevin må Edvard Sonne have solgt inden told-satserne var fastsat, da flere købere stadig skyldte boet for et antal ankre. Et anker fransk brændevin udløste told for i alt 5 rigsdaler og 14½ sk. Da Tolder Topp indkasserede i alt 432 rigsdaler, må Edvard Sonne have bjærget mindst 81½ anker cognac(7). Senere skulle det vise sig, at bjergelønnen i alt var på 120 ankre, dvs ca. 4524 liter cognac eller mere end 6000 flasker! .

Fortsættes i næste blad

Kuriosum fra en kirkebog

Peder Svendsen, ** 27-11-1712 i Nyker. †† 29-01-1763 i Nyker.

Hans forældre:

Svend Jørgensen og Boel Mogensdatter på 22. slg. i Åen eller Vestre Hullegård i Nyker.
~ før 1734 i Klemensker med

Karen Christensdatter Rømer, †† 30-10-1745 i Nyker.
Alder ubekendt.

Hendes forældre:

Christen Hansen Rømer og Bodil Mikkelssdatter på 42. slg. Stangegård i Klemensker.

Peder boede på 23. slg. Østre Aabygård i Nyker. Han var korporal, senere sergent i Vester Herredskompagni. Sognepræsten i Nyker, Hans Rasmussen Marcher (1684-1742), synes at have grund til at »sukke og klage« over Svend Jørgensens søn i hans opvækst, og hvis forældrene har troet, at det kunne hjælpe at få ham tidlig gift, tog de fejl. Den unge kone ville ikke finde sig i hans opførsel over for hende, hvad nedenstående vidner om.

Af Nyker kirkebog 1689-1771:

»Jeg underskrevne Peder Svendsen af Aabye, boende paa den 23. Selvejergaard, lover og forpligter mig for min Sognepræst alvorligen herefter at ville føre et Gudfrygtigt, sandt Christeligt liv og lefved og icke mere leve et urøggeligt liv og lefved eller andet syndigt og liderligt Compagnie søge, men altid herefter skye og holde mig fra ald usømmelighed og røggesløshed, at min Sognepræst Hr. Hans Marcher icke mere skal suche og klage over mig, og denne Christen Menigheds Lemmer af mig ej tage Forargelse, men som en andægtig Tilhører inden og uden Kirken mig retsindelligen sk(ikke) og Christelig (holde).

Disforuden lover og forpligter jeg mig aldrig at bryde eller overtræde den Forlig og Forening, som blev gjort imellem mig og min Hustru Karen Christensdatter udi Hans Velbaar(enhed) General Major Westes og Landprovstens Hr. Hans Anchers præsens, efter min Hustru Karen Christensdatter Angivelse af 1. februar 1734, men og det samme lover og forpligter mig til for min Sognepræst at holde, nemlig at jeg min Hustru Karen Christensdatter vil som en

Kjærlig ægtemand elske, agte, ære, som en Kjærlig Hosbonde søge Seng og Sæde, holde Disk og Dug hos hende, aldrig hade, spotte og forhaane, langt mindre slaa eller drage hende, saafremt jeg ikke vil være ald den Straf undergiven, som Loven ommelder i saadan Handel efter lovlig procedur.

Min Hustru lover og tilsiger sig imod Peder Svendsen, hendes ægtemand og Hosbonde i alle Maader at skicke og holde, som en kierlig, venlig, flittig og Christelig Hustru sømmer og anstaar. Dette jeg hermed min Sognepræst for-sichrer med min egen Haand«.

Nykirke Præstegaard, den 27. februar 1734

Peder Svendsen H. Marcher

Til Vitterlighed:

Christen Hansen, Hans H. S. Larsen

Peder Svendsen var på dette tidspunkt meget ung, lige fyldt 21 år, og kan jo have forbedret sig. Forholdet til svigerfamilien blev dog næppe godt, for ved skiftet efter hustruen 11 år senere forlangte han at blive fritaget for værgemålet for sine børn. Dette kunne lade sig gøre ifølge en forordning af 06-07-1742, da han var »sergent ved Vester Herreds Compagnie«. Svogerne undslog sig for værgemålet, så næstsøskendebørn måtte beskikkes. Svigerfaderen Christen Hansen Rømer, der mellem 1741 og 1742 var flyttet til Vestermarie, påtog sig at opfostre den spæde 5 uger gamle Peder for et vederlag af 8 sldr.

** = Døbt

†† = Begravet

~ = Gift med

Jørn Kjøller

Datatilsynets regler om Slægtsforskning

Udtalt, at behandling af personoplysninger i forbindelse med slægtsforskning er undtaget fra persondataloven, hvis oplysningerne ikke videregives til en bredere kreds end nærmeste familie. Slægtsforskning som videregives, eksempelvis på Internettet, vil derimod være omfattet af persondatalovens regler (Datatilsynets j.nr. 2000-219-0010, 2000-219-0014 og 2001-210-0017).

En slægtsforsker spurgte Datatilsynet, om det ville være i overensstemmelse med persondataloven at lægge et familietræ med oplysninger om navn, fødselsår og eventuelt dødsår ud på Internettet. Det fremgik af sagen, at der var tale om offentliggørelse af oplysninger om personer i familie med den dataansvarlige.

Datatilsynet modtog endvidere en henvendelse fra en person, der var utilfreds med, at en slægtsforsker havde offentliggjort oplysninger om klager og dennes familie på Internettet uden samtykke. Det fremgik af sagen, at slægtsforskningen var på hobbyniveau og i øvrigt skete for at skabe kontakt slægten imellem. I det offentliggjorte materiale indgik oplysninger om navne, fødsels- og eventuelle dødsår, fødested samt familierelationer såsom navne på børn og ægtefælle.

Spørgsmålet om, hvorvidt behandling af oplysninger i forbindelse med slægtsforskning er omfattet af persondataloven, blev behandlet på et møde i Datarådet.

Persondataloven gælder ifølge § 1, stk. 1, for behandling af personoplysninger, som helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og for ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Loven gælder ifølge § 1, stk. 2, tillige for anden ikke-elektronisk systematisk behandling, som udføres for private, og som omfatter oplysninger om personers private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden.

Datatilsynet udtalte i begge sager, at slægtsforskning som udgangspunkt omfattes af persondataloven, da der er tale om behandling af personoplysninger i lovens forstand.

Af persondatalovens § 2, stk. 3, fremgår det imidlertid, at loven ikke gælder for behandlinger, som en fysisk person foretager med henblik på udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter.

Datatilsynet udtalte også, at slægtsforskning vil være undtaget fra lovens regler, når slægtsforskeren ikke videregiver oplysningerne til en kreds, der er bredere end slægtsforskerens nærmeste familie, idet slægtsforskerens behandling af oplysninger om fysiske personer i så fald må betragtes som en aktivitet af rent privat karakter, jf. lovens § 2, stk. 3,.

Datatilsynet lagde vægt på, at slægtsforskning, som blev udøvet i slægtsforskerens egen interesse eller for at informere den nærmeste familie, typisk må betragtes som en sædvanlig og legitim fritidsaktivitet.

Datatilsynet udtalte også, at offentliggørelse af slægtsforskning, eksempelvis på Internettet, ikke kan opfattes som en aktivitet af rent privat karakter. Kravene i lovens § 6, stk. 1, for, hvornår videregivelse kan finde sted, skal derfor iagttages, ligesom slægtsforskeren ved offentliggørelse skal overholde persondatalovens øvrige bestemmelser.

Lovens § 6, stk. 1, indeholder forskellige regler for, hvornår registrering, videregivelse og anden behandling af ufølsomme oplysninger må ske. Efter reglen i § 6, stk. 1, nr. 1, må behandling af oplysninger finde sted, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil.

Efter § 6, stk. 1, nr. 7, må behandling finde sted, hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse.

Spørgsmålet om, hvornår en behandling er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse, beror på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Det er som udgangspunkt den dataansvarlige, der skal afgøre, om betingelserne for offentliggørelse af slægtsforskningen uden samtykke fra de registrerede må anses for opfyldt.

Det var Datatilsynets umiddelbare opfattelse, at eksempelvis et familietræ med ufølsomme oplysninger såsom navne, fødsels- og dødsår kan offentliggøres på Internettet i medfør af lovens § 6, stk. 1, nr. 7, uden samtykke.

Derudover gjorde Datatilsynet opmærksom på, at personer, som slægtsforskeren behandler oplysninger om, herunder offentliggør, har indsigelsesret efter persondatalovens § 35, således at oplysningerne skal slettes, hvis den registrerede fremfører vægtige grunde hertil.

Datatilsynet henledte også opmærksomheden på, at det i første omgang er den dataansvarlige - dvs. slægtsforskeren - som træffer afgørelse om, hvorvidt en indsigelse er berettiget. Hvis indsigelsen ikke efterkommes af slægtsforskeren, kan afgørelsen indbringes for Datatilsynet.

Datatilsynet er efterfølgende blevet spurgt om det er lovligt at udarbejde en database med slægtsoplysninger og videregive databasen til andre i Danmark og udlandet. Den pågældende slægtsforsker havde oplyst, at vedkommendes familie er spredt til Argentina, Canada, Portugal, Tyskland og Australien.

Datatilsynet har i den forbindelse oplyst, at hvis oplysningerne kun videregives inden for slægten, er aktiviteterne ikke omfattet af persondataloven, jf. lovens § 2, stk. 3.

I det omfang der skal ske videregivelse til andre personer (end slægten), der befinder sig i et tredjeland, finder per-

sondatalovens § 27 anvendelse. Et tredjeland er p.t. alle lande uden for EU, dog ikke Island og Norge. Videregivelse af slægtsforskning til modtagere i f.eks. Argentina, Canada og Australien, vil således skulle ske i overensstemmelse med både § 6 og § 27.

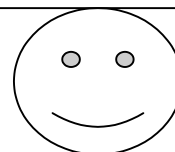
Ifølge § 27, stk. 1, må der kun overføres oplysninger til et tredjeland, såfremt det land sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, medmindre andet følger af stk. 3. Beskyttelsesniveauet fastlægges ud fra de kriterier, der fremgår af § 27, stk. 2.

Det var Datatilsynets opfattelse, at overførsel af ufølsomme oplysninger fra slægtsforskning til personer i tredjelande normalt ikke vil være i strid med § 27, hvis der er tale om oplysninger, som ikke er fortrolige, og som stammer fra offentligt tilgængeligt materiale.

Efterlysning

Jeg søger oplysning om døds dato og sted på min tipoldemor **Signe Martine Sophie Margrethe Jensen**, født 23 SEP 1849 i Østermarie. Hun boede i Gudhjem hvor hun fik 12 børn, (10 piger og 2 drenge) men efter mandens (Anders Nilsson/Nielsen) død i 1906 flytter hun fra byen, og jeg kan ikke finde hende.

Elo Jacobsen 56 91 26 51 eller e-mail: jacobsen@privat.dk

Gør redaktøren glad ! ved at skrive noget om dine interesser eller oplevelser inden for slægtsforskning det kan være til gavn for hele foreningen.

Bestyrelsen

Formand: *Hans Ressel*
Tlf. 56 95 81 82
E-mail 8182@c.dk

Næstformand: *Jørn Kjøller*
Tlf. 56 95 31 16
E-mail kjoeller@get2net.dk

Kasserer: *Karl Nielsen*
Tlf. 56 95 30 44
E-mail karlnborn@post.tele.dk

Sekretær: *Frants Bøving*
Tlf. 56 97 56 38
E-mail fjb@post9.tele.dk

Best. medlem: *Hans J. Sorth*
Tlf. 56 48 41 60

Suppleant: *Elo Jacobsen*
Tlf. 56 91 26 51
E-mail jacobsen@privat.dk

Suppleant: *Irene Krusturp*
Tlf. 56 44 11 77
E-mail colbergs@colbergs.dk

Bladudvalg:

Hans Ressel, Rønne
Irene Krusturp, Ibsker
Per Hagmann, Herlev

Adresse:

Pingels Allé 1, 3700 Rønne

E-mail :

bslf@besked.com

Hjemmeside:

www.genealogy.bornholmer.dk

<http://home20.inet.tele.dk/bslf>

Her viser Carsten Gabrielsen et guldsegl til et adelspatent som ligger på landsarkivet i København.